

ство въ наумы-ты, а въ второй — согласие и противоположность.

Изяснение: За тожественны могжть ся припозна два наума, кои-то изричать единъ и сѫщый прѣдмѣтъ не само въ едны и сѫщи бѣлѣжки, нъ и въ единъ и сѫщый обемъ. Обаче тыи не сѫ собственно два наума, а двѣ различни изрѣченія на единъ сѫщый наумъ, напр. „Богъ“ и „сѫщество бесконечно.“ *Сходни* вари чить всички тыя видове на единаквы наумы, у кои-то има общы бѣлѣжки, или заедно при тѣхъ и частни бѣлѣжки; или безъ тыя послѣдни-ты напр. „злато“ и „металль“ сѫ науми сходни, понеже злато-то има бѣлѣжки общи нему съ металла, и освѣнъ това съдрѣжава и свои частни бѣлѣжки, а металль-ть заключи-ва общы-ты бѣлѣжки на злато-то, безъ неговы-ты частни бѣлѣжки; за това злато-то ся *сходи* въ наумъ. *Металль* заедно съ другы-ты му видове, и металль-ть ся *сходи* въ наумъ злато заедно съ другы-ты неговы бѣлѣжки. *Противоположни* сѫ тія науми, кои-то безъ противорѣчіе немогжть да ся съвѣщаватъ, напр. „чловѣкъ“ и „звѣрь“ сѫ науми противоположни; поне-же бѣлѣжки-ты на единный отъ тѣхъ уничтоживать ся отъ бѣлѣжки-ты на другой, природа-та чловѣческа не-може да бѫде заедно и природа звѣрска:

Отъ това гдѣ-то разглѣдахме тыя видове наумы, открыва ся: 1) Че при *тожественны* [наумы могжть да ся относять „синоними-ти,“ ако и да нѣма у тѣхъ съврьшено *тожество*, зачто-то, като изричать единъ сѫщый прѣдмѣтъ, тіи прѣдставляватъ или особены-тыи страны на той прѣдмѣтъ, или особены стъпени на неговы-ты съврьшенства и недостатъцы, или особены-тыи способы, по кои-то глядаме на той прѣдмѣтъ. 2) Че *сходни* бывать всякого науми „подчиненн“ и при това непосрѣдствено подчинени-ти имжть повече сходство,